

Намозда кийимнинг пок бўлиши | Ҳадис дарслари (291-дарс)

19:00 / 17.07.2024 2730

أَهْنَعُ هَلَلَايَ ضَرَّاءَ مَسَا نَع
يَلِيَّةَ أَرْمَاتِ عَاجٍ تَلِاقِ
هَيْلَعُ هَلَلَايَ صَيِّبِ نَلَا
أَنْ أَدْجِي تَلِاقِ مَلَسَو

مَدُّنِمَ اَهَبُوتُ بِي صِي
؟ هِبُغَنْصَتَ فِيكَ هَضِي خُلا
هُصُرُقَتُّ مُمْتُهُتُحَتَّ : لَاق
مُمْتُهُ حَضُنَتُّ مُمْتُهُ اَمْلَاب
هُسَمُخُلا هَاوَرِي هِي فَيَّ لَصُت

Асмо розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Бир аёл Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Биримизнинг кийимига ҳайзнинг қонидан тегиб қолса, уни қандай қилади?» деди.

У зот соллаллоху алайҳи васаллам:

«Уни ишқалайди, кейин сув билан ювади, сўнгра сув қуяди ва унда намоз ўқийверади», дедилар».

Бешовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бу ерда кийимида нопоклик бор одам уни покламагунича намоз ўқий олмаслигини таъкидлаш учун келтирилмоқда.

هُلَلَا يَضَرُّ دِيغَسِي بَأَنْع
هُلَلَا لُوسَرَّ اَمْنِيَّ بَ : لَاقُ هَنْع
مَلَسَوِ هِيْلَعُ هَلَلَا يَّ لَصُ

عَلَّخْ ذِي هَبْ أَخْ صَبْ أَبْ يَلْ صِي
نَعْ أُمَّهَ غَضَّ وَفِ هَيْلُ غَنْ
مُوقِلْ كِلْ ذِي أَرْ أُمَّلْ فِ هِرَاسِي
يَضَقْ أُمَّلْ فِ مَهَلْ أَعَنْ أَوْقِلْ أ
هَلْ لِي أَيْلْ صِ هَلْ لِي أَلْ وُسْر
أَمْ بِلْ أِقْ هَاتْ أَلْ صَمَّ لَسْ وَ هَيْلْ ع
مُكِيَّ أِقْلِي يَلْ عْ مُكَلْ مَح
كَانِيَّ أَرْ : أَوْلَاقْ ؟ مُكَلْ أَعَنْ
أَنْيَقْلْ أْفْ كَيْلُ غَنْ تَيْقْلْ أ
لِي رَبِّجْ نِي : بِلْ أِقْفْ ، أَنْ لْ أَعَنْ
يَنْ أَتْ أُمَّ أَلْ سَلْ هَيْلْ ع
وَ أَرْدَقْ أُمَّ هِي فِ نِي نَرْبُخْ أْف
يَلْ أُمَّ كُذَحْ أَعْجَ إِذِي : بِلْ أِقْوِ يَدَّ أ

يَا رُؤَيْفُ رُظْنَ يَلَفِ رِجْسَ مَلَا
يَدَاؤُا وَارْدَقِ هَيْلَ غَنِي فِ
أَمِ هَيْفِ لَصُيْلَ وَهَحْسَ مَيْلَ فِ
مُكْأَخْلَ أَوْ دَمْحَ أَوْ دُوَادَ وَبَأْ هَاوَرِ

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам асҳобларига намоз ўқиб бераётиб, бирдан кавушларини ечиб, чап томонларига қўйдилар. Буни кўриб, қавм ҳам кавушларини ечди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозни ўқиб бўлганларидан кейин:

«Кавушларингизни нима ечдирди?» дедилар. Улар:

«Сиз кавушларингизни ечганингизни кўриб, биз ҳам ечдик», дейишди.

Шунда у зот:

«Жаброил алайҳиссалом келиб, уларда нопок ёки ифлос нарса борлигини менга хабар қилди», дедилар ва:

«Бирортангиз масжидга келса, назар солсин. Агар кавушларида нопоклик ёки ифлос нарса кўрса, артиб ташласин ҳамда улар билан намоз ўқийверсин», дедилар».

Абу Довуд, Аҳмад ва Ҳоким ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бу ерда қондан бошқа нопоклик бўлса ҳам уни кетказмагунча намоз ўқиб бўлмаслиги таъкидланмоқда.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобининг 4-жузи асосида тайёрланди.